عبدالرزاق گورنا، برنده نوبل ادبیات ۲۰۲۱ در گفت‌وگو با مجله تایم:

قبلا هم مشهور بودم

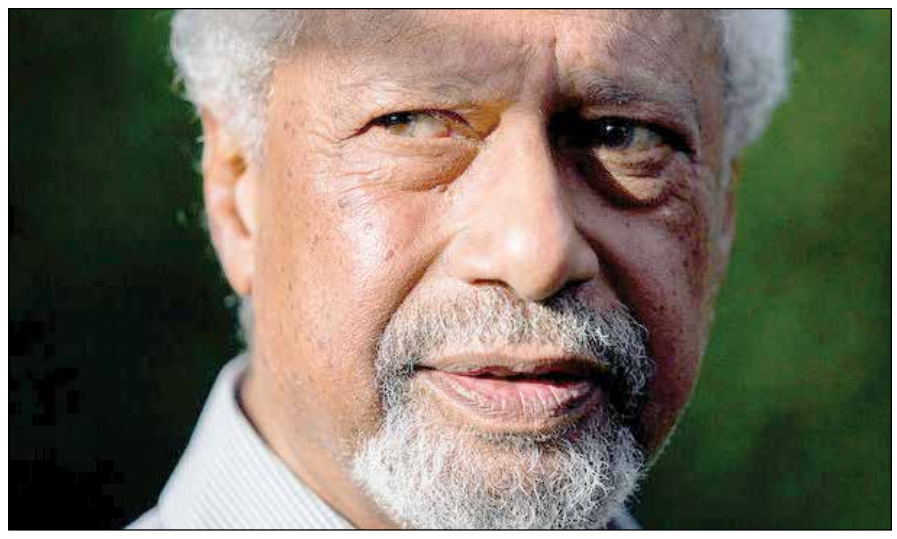

برنده جایزه نوبل ادبیات ۲۰۲۱ در مصاحبه جدیدی درباره برنده شدن بزرگ‌ترین جایزه دنیای ادبیات، امیدهایش به جذب خوانندگان جدید و مشکلاتِ تلقی کردن سال ۲۰۲۱ به عنوان «سال بزرگ برای ادبیات آفریقا» صحبت کرده است.

به گزارش ایسنا، «عبدالرزاق گورنا» نویسنده اهل تانزانیا که پس از سال‌ها توانست به عنوان چهره‌ای از یک کشور آفریقایی برنده نوبل ادبیات شود به مناسبت چاپ کتاب اخیرش «زندگی پس از مرگ» که به زودی در آمریکا منتشر می‌شود، در گفت‌وگو با مجله تایم به پرسش‌های گوناگونی پاسخ داده است.

وقتی جایزه نوبل را بردید، اساساً یک‌شبه به یک نویسنده «مشهور» تبدیل شدید. چه حسی داشت؟

اگر بخواهم کاملاً صادق باشم، قبلاً احساس می‌کردم به اندازه کافی یک چهره مشهور هستم. من خوانندگان وفاداری دارم که سال‌هاست کتاب‌های من را می‌خوانند و من از این بابت کاملاً راحت بودم. اما این جهانی است. مردم در سراسر جهان در مورد آن می‌دانند، خواه خواننده باشند یا نباشند. چیزی که بسیار شگفت‌انگیز بوده، تعداد ناشران در سراسر جهان است که می‌خواهند کتاب‌ها را به زبان خود منتشر کنند.

لحظه‌ای که فهمیدید برنده نوبل شدید چه چیزی درون سرتان می‌گذشت؟

فکر کردم «این یک شوخی است.» اما پس از آن متوجه شدم که اغلب این پاسخ افرادی است که جایزه را دریافت می‌کنند، زیرا از ناکجاآباد می‌آید. چه نوع نویسنده‌ای خواهید بود اگر این تماس را دریافت کنید و فکر کنید، «اوه، خب، من منتظر این بودم»؟

با کسب جایزه نوبل توسط شما و اعطای جایزه بوکر به «دیمون گالگوت»، برخی سال ۲۰۲۱ را «سال بزرگ ادبیات آفریقا» می‌نامند. نظرتان در این‌باره چیست؟

مزخرف است، چرا که این تلقی را ایجاد می‌کند که این جوایز بیشتر مربوط به پدیده آفریقاست و نه کیفیت نگارش آثار ادبی. هیات‌های انتخاب این جوایز همه دور هم جمع نشدند بگویند: «بیایید امسال را سال آفریقا کنیم» آن‌ها نویسندگانی را برای نوشتن انتخاب کردند، نه برای جایی که از آن آمده بودند. اگر بخواهید یک مورد ژورنالیستی بسازید که امسال سال آفریقاست، اشکالی ندارد، تا جایی که به نظر برسد این تمایز به منطقه جغرافیایی ربط ندارد و مربوط به کیفیت نوشته‌هاست.

کتاب «زندگی پس از مرگ» شما که در ماه اوت در آمریکا منتشر می‌شود، در ژانرهای مختلفی قرار می‌گیرد: داستان تاریخی، یک داستان حماسی چندنسلی و داستان عشقی حماسی. چگونه آن را دسته‌بندی می‌کنید؟

هدف اصلی روایتی از داستان تاریخی بود که به اندازه کافی به آن توجه نشده است. من همچنین می‌خواستم چیزی در مورد تصمیم مردم برای زنده ماندن بگویم و این‌که مردم چگونه زندگی خود را پس از آسیب‌های روحی بازیابی می‌کنند، چگونه مردم از آن چیزها عبور می‌کنند و خودشان را سازماندهی می‌کنند و شکل می‌دهند.

«زندگی پس از مرگ» مانند بسیاری از دیگر آثار شما به مهاجرت، استعمار و فقدان می‌پردازد. چه چیزی شما را به سمت این موضوعات می‌کشاند؟

تا حدودی به این دلیل که این تجربه من است و همچنین به این دلیل که این پدیده زمانه‌ای است که در آن زندگی می‌کنیم. نوشتن در مورد مهاجرت ناخواسته یا افراد غریبه‌ای که در جغرافیای جدید چندان احساس خوشایندی را تجربه نمی‌کنند، چیز جدیدی نیست، بلکه نوشتن در مورد آن چیزی است که درست در مقابل چشمان ماست.

امیدوارید خوانندگان جدید چه چیزی را از خواندن کتاب «زندگی پس از مرگ» دریافت کنند؟

این‌که آن‌ها درک بهتری از آن لحظه تاریخی خواهند داشت و آن لحظه تاریخی به عنوان یک اپیزود منحصر نیست، بلکه در نقاط مختلف جهان تکرار می‌شود و شاید حتی در زمان ما نیز تکرار شود. نیروها می‌توانند به طور ناگهانی ظاهر شوند، اختلال ایجاد کنند، نابود کنند و مردم را رها کنند تا راه‌هایی برای بازیابی خود بیابند. امیدوارم این کتاب قدرت حرف زدن در برابر بی‌عدالتی‌ها را به مخاطبان بدهد. «عبدالرزاق گورنا» در سال ۱۹۴۸ در زنگبار متولد شد و در اواخر دهه ۶۰ میلادی به عنوان یک مهاجر ۱۸ ساله به بریتانیا نقل مکان کرد. او که به زبان انگلیسی می‌نویسد تا کنون ۱۰ رمان و یک مجموعه داستان کوتاه با عنوان «مادرم در یک مزرعه در آفریقا زندگی می‌کرد» (۲۰۰۶) منتشر کرده است. رمان «بهشت» از مهم‌ترین آثار او محسوب می‌شود که در سال ۱۹۹۴ به فهرست کوتاه جایزه «بوکر» راه یافته بود. «گریز» (۲۰۰۵) و «کنار دریا» (۲۰۰۱) دو رمان معروف دیگر این نویسنده هستند که هر دو به جمع نامزدهای اولیه جایزه «بوکر» راه یافته بودند. همچنین «زندگی پس از مرگ» (۲۰۲۰) آخرین رمان «گورنا» است که به جمع نامزدهای نهایی جایزه «جورج اورول» راه یافت.

گفت‌وگو با کتایون جهانگیری، کارگردان مستند «زیر این چتر باران می‌بارد»

روایتی از بحران‌ها و مشکل‌های سازمان تامین اجتماعی

مستند «زیر این چتر باران می‌بارد» با موضوع چالش‌های موجود در سازمان تامین اجتماعی ساخته شده و اکنون اکران آنلاین خود را در پلتفرم هاشور آغاز کرده است. کتایون جهانگیری که کارگردانی این اثر را بر عهده دارد، در گفتگو با هنرآنلاین درباره فرم و ساختار این اثر توضیح داد: در روند تحقیقاتم به چند نتیجه مختلف رسیدم. اولا در این مستند کشف و شهودی جلو رفتم؛ بنابراین هر کشف تازه که رخ می‌داد، دریچه‌های تازه باز می‌شد. فکر کردم این ساختار چقدر برای فیلم خوب است. چرا که این اتفاق به واقع افتاده و کاملا مستند است. به این ترتیب رویکرد ژورنالیستی را پیش گرفتیم. دومین مساله این بود که در ارتباط با بحث تامین اجتماعی خیلی سخت می‌توان با افراد گفتگو کرد.

جهانگیری ادامه داد: بسیاری از کارفرماها می‌ترسند انتقاد خود از سازمان تامین اجتماعی را مقابل دوربین بیان کنند. شاید باورتان نشود ولی آدم‌های خیلی بزرگی بودند که جرات انتقاد از این سازمان را نداشتند. این اتفاق به خاطر مشکلاتی است که تامین اجتماعی برای آنها ایجاد می‌کند. برای مثال، برای مصاحبه با یکی از شرکت‌های خیلی بزرگ در بحث دارو رفتیم ولی آنها حاضر به گفتگو نشدند. بعد از آن متوجه شدیم آنها چند مشارکت با تامین اجتماعی دارند. این مستندساز در بخش دیگر صحبت‌هایش درباره چالش‌هایی که برای پرداختن به این موضوع با آنها مواجه بوده توضیح داد: برای اینکه همه مشکلات این سازمان را نشان دهیم، نیاز بود مجموعه‌ای را به این کار اختصاص دهیم. بعد از پخش مستند در جشنواره سینماحقیقت، تامین اجتماعی مطالبی را منتشر کرد که نشان از شاکی بودن آنها از این اثر بود.حتی در جلسه‌ای که با مدیران این سازمان داشتیم، آنها خیلی از ما عصبانی بودند و می‌گفتند کاش ما خودمان زودتر فیلم می‌ساختیم. در نهایت می‌توان گفت که سازمان تامین اجتماعی از ساختن این فیلم خیلی خرسند نیست.

این کارگردان سینما در پاسخ به این پرسش که آیا این موضوع سبب ایجاد فشار برای تغییر در فیلم نشده گفت: بیشتر این دلخوری‌ها بعد از نمایش فیلم پیش آمد. علاوه بر این حرف خود مدیران تامین اجتماعی هم همین است. یعنی خودشان هم می‌دانند در چه گردابی هستند. اکنون این سازمان به عینه می‌گوید از عهده تامین حقوق بازنشسته‌ها برنمی‌آید. خود این جمله یک اعتراف است. در واقع اعتراض آنها این است که چرا شما این موضوع‌ها را در مستند خود می‌گویید و اگر گفتید بگویید کس دیگری مقصر است.

جهانگیری با تاکید بر مشکل شدید مالی سازمان تامین اجتماعی عنوان کرد: این سازمان برای اینکه بتواند کمبودهای خود را جبران کند، به ترفندهای مختلف برای گرفتن پول و ندادن آن متوسل می‌شود. ترفندهایی که پول بگیرد ولی هزینه نکند. از طرفی با توجه به اینکه همچنان هم به دولت چسبیده است نمی‌تواند درخواست پول کند تا گواهی سوءپیشینه خود را بگیرد. او با این کار می‌خواهد خودش را از این چالش بی‌پولی بیرون بکشد. وی همچنین درباره چرایی پرداختن به این موضوع توضیح داد: با توجه به مشکلات اقتصادی که در کشور وجود دارد، قرار بود به یک‌سری از مباحث اقتصادی پرداخته شود. بنابراین مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی و اتاق بازرگانی روی موضوعاتی تمرکز کردند که اکنون چند مورد آنها کار (مستند) شده است. بر همین اساس بحث تامین اجتماعی به من سپرده شد. ابتدا هیچ چیز درباره تامین اجتماعی نمی‌دانستم و در نقطه صفر بودم اما در روند چند ماه تحقیق و نگارش فیلمنامه به برخی نتایج رسیدیم که تازه بخشی از آنها را توانستم در مستند نشان دهم.

جهانگیری درباره بخش‌هایی که در مستند نیست گفت: تامین اجتماعی بستر بسیار گسترده‌ای دارد و به تنهایی به اندازه چند سازمان است. به عنوان مثال بحث شستا به اندازه یک دنیا مطلب دارد. در واقع این‌ها از جمله شرکت‌هایی بودند که از طرف دولت به بخش مردمی که اسم آن سازمان تامین اجتماعی است واگذار شدند اما در حقیقت همچنان متعلق به دولت هستند. چرا که مدیران آن را دولت تعیین می‌کند.

این مستندساز در ادامه بیان کرد: ساختار تامین اجتماعی به این صورت است که ما یک وزیر کار داریم که جزو دولت است.

وزیر کار یک نفر را به عنوان رئیس سازمان تامین اجتماعی انتخاب می‌کند و آن رئیس، مدیران شرکت‌های وابسته را انتخاب می‌کند. ممکن است در توضیح به شما بگویند هیات امنایی هستند اما در واقع ساختار به همین شکل است که گفتم. به این موارد می‌توان بحث بازنشستگی و کارگری را هم اضافه کرد که اکنون همگی شاهد چالش‌های آن هستیم. البته بخش کارگری در بخش مشکلات کارفرمایی مستند ما دیده شده و خود جامعه کارگری در این فیلم، صحبت‌هایشان را مطرح کرده‌اند.

کارگردان مستند «زیر این چتر باران می‌بارد» در بخش پایانی صحبت‌هایش با بیان اینکه این فیلم بی‌پرواست و ملاحظه کسی را نکرده گفت: متاسفانه درباره این مشکلات قشر کارفرمایی در حال کم‌کاری هستند. اکنون سکوتی حاکم است که سازمان تامین اجتماعی هم از آن استقبال می‌کند. کارفرماها باید این فیلم را ببینند و نظرهای خود را بیان کنند اما متاسفانه با توجه به مشکلاتی که گفتم، بخش کارفرمایی ترجیح داده چیزی نگوید.

روایتی از گسست روابط اجتماعی در «شام خداحافظی»

نمایش «شام خداحافظی» نوشته متیو دولاپورت و الکساندر دولا پتو لیر با ترجمه ساناز فلاح‌فرد و کار داریوش شهبازی از ۲۰ دی ماه ساعت ۱۸ در تماشاخانه هیلاج روی صحنه است و مهوانه آقاجانی، داریوش شهبازی و احمد هاشمی در آن بازی می‌کنند. داریوش شهبازی در گفت‌وگو با هنرآنلاین درباره جذابیت‌های انتخاب نمایشنامه «شام خداحافظی» به منظور اجرا گفت: این اثر برای نخستین بار در ایران روی صحنه می‌آید و این موضوع یکی از جذابیت‌های انتخاب این اثر برایم بود هرچند که «شام خداحافظی» چند بار توسط چند گروه دانشجویی خوانش شده بود. از دیگر جذابیت‌های این نمایشنامه برای من محتوای متن و کمدی جالب آن است و شخصیت «پی‌یر» را در این اثر بسیار دوست داشتم علاقمند شدم تا این نقش را خودم ایفا کنم. او با بیان اینکه این نمایشنامه از هم گسیختگی روابط اجتماعی را در قالب طنز بیان می‌کند، عنوان کرد: ازآنجا که این روزها شرایط اجتماعی بسیار تیره و تار است برآن شدم تا نمایشی طنز را روی صحنه آورم تا کمی حال و هوای مخاطب تئاتر تغییر کند. این بازیگر و کارگردان تئاتر درباره موضوع و مضمون نمایش «شام خداحافظی» اظهار کرد: در شریطی که این روزها خانواده‌ها بیشتر تمایل به تنهایی دارند، این اثر به روابط دوستی می‌پردازد. در جایی از این نمایش چرخشی رخ داده و زن و شوهر دچار تلنگری شده و به خودشان می‌آیند و متوجه می‌شوند که به ارتباط با دوستان نیاز دارند. شهبازی در پاسخ به این پرسش که تا چه میزان در اجرا وفادار به نمایشنامه اصلی بوده است، تصریح کرد: از آنجا که نمایشنامه اصلی ۱۲۰ صفحه است و مدت زمان اجرای آن بیش از دو ساعت می‌شد، به دلیل کم کردن تایم اجرا، پنجاه درصد وفادار به ترجمه نمایشنامه اصلی بودم اما صددرصد وفادار به محتوا بودم. نصف شدن مدت زمان نمایش منوط به اجرای نیمی از نمایشنامه بود و این موضوع بسیار خطرناک بود چراکه مجبور به آن بودم تا از پاره شدن رشته دراماتیک جلوگیری کنم و اتفاقات زنجیره‌وار پشت هم رخ دهد و قصه پرش نداشته باشد.

تعهد به مفاد فراخوان جشنواره تئاتر فجر در هاله ابهام

با توجه به مدت زمان اندکی که به برگزاری چهلمین جشنواره تئاتر فجر باقی است، به نظر می‌رسد برنامه‌ریزی این دوره چندان مناسب نیست و امید می‌رود در روزهای آتی برای آن چاره‌اندیشی شود. به گزارش هنرآنلاین، اواخر اسفندماه سال گذشته حسین مسافرآستانه با حکم سیدمجتبی حسینی معاون امور هنری وقتِ وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به عنوان دبیر و عضو شورای سیاستگذاری چهلمین جشنواره تئاتر فجر منصوب شد. او پیش از این دبیری سی و نهمین دوره جشنواره را نیز بر عهده داشت. مسافرآستانه دبیر بیست و چهارمین و بیست هفتمین دوره جشنواره تئاتر فجر نیز بوده و از او می‌توان با چهار سال سابقه دبیری، به عنوان یکی از باسابقه‌ترین مدیران چهل دوره برگزاری این رویداد نام برد. فراخوان چهلمین دوره جشنواره تئاتر فجر بیش از شش ماه پیش در ۱۲ تیرماه امسال و فراخوان سه بخش مسابقه و نمایشگاه پوستر، عکس و مسابقه رادیوتئاتر اواخر مهرماه منتشر شد. بر اساس فراخوان زمان اعلام اسامی آثار راهیافته به بخش‌های صحنه‌ای، خیابانی و دیگرگونه‌های اجرایی ۲۵ آذرماه اعلام شده بود اما تا امروز که درست یک ماه از این مهلت گذشته و کمتر از بیست روز به برگزاری جشنواره مانده، نتایج این بخش‌ها اعلام نشده است. طبق فراخوان مهلت اعلام فهرست آثار برگزیده بخش رادیوتئاتر ۱۵ دی بود که نتیجه آن ۲۴ دی اطلاع‌رسانی شد. نکته قابل توجه اینکه با وجود باقی ماندن کمتر از بیست روز به برگزاری چهلمین جشنواره تئاتر فجر، جز دو بخش مسابقه و نمایشگاه پوستر و عکس، مدیران بخش‌های دیگر جشنواره و ستادهای آن همچنان معرفی نشده‌اند. مسافرآستانه در گفت‌وگو با هنرآنلاین در توضیح این موارد گفت: به دلیل حجم بسیار زیاد آثار رسیده به دبیرخانه جشنواره و استقبال از این دوره، برنامه‌ریزی‌های دبیرخانه با تاخیر مواجه شده است. او درباره مدت زمان کوتاه تمرین‌های گروه‌های نمایشی با توجه به زمان کمی که به برگزاری چهلمین جشنواره تئاتر فجر مانده عنوان کرد: از آنجا که نمایش‌ها پیش از این اجرا شده‌اند، بنابراین تمرین‌های یک هفته‌ای برای اجرای نمایش‌ها کافی است.

مدیرعامل خانه سینما در مراسم بزرگداشت جمال شورجه:

هر شکافی، خیانت به صحنه فرهنگی است

مدیرعامل خانه سینما گفت: کشور، سینما و صحنه هنر راهی جز همدلی ندارد.

هرفردی در هر جایی اگر به این همدلی بیافزاید خدا بیامرزتش و هرکس در هرجایی بخواهد شکافی ایجاد کند، یقینا به صحنه فرهنگی خیانت می‌کند.

به گزارش ایسنا، منوچهر شاهسواری که در مراسم بزرگداشت جمال شورجه سخن می گفت، در ابتدا مطرح کرد: فرصت گرانقدر است که ارادت خود را به جمال عزیز ابراز کنم. من و جمال یکی از قدیمی‌ترین افراد در شورای پروانه ساختیم و البته در حال حاضر هیچ کدام در این موقعیت نیستیم. همانند آقای شمقدری از دفترهای یادداشت آقای شورجه خاطرات خوبی دارم که یادآور دقت‌های ایشان است. امیدوارم که این جنس از مراسم و تجلیل‌ها که به همت کانون کارگردانان در حال انجام است به سایر صنوف ماهم تسلی پیدا کند و فرصت سپاسگزاری از همه کسانی که برای سینما و فرهنگ ایران زحمت کشیده‌اند، فراهم شود. شما بهتر می‌دانید که قاعده خدمت‌گذاری بدون رعایت قاعده حق‌گذاری مسیر نمی شود و این اولین وظیفه ای است که ما بر عهده داریم تا به همه عرصه‌ها بها دهیم. حذف ، تعدیل ایجاد تعارضات بیهوده نکته‌ای است که همه ما را از مسیر اصلی دور می‌کند.

وی ادامه داد: فرصت‌های این چنین به ما این امکان را می‌دهد از کسانی که در این عرصه مفید بوده اند، قدردانی کنیم، دوستان قبل از من با دلسوزی نکاتی را بیان کردند و من هم به سهم خود تشکر می‌کنم، اما ما پراکندگان مجموعه‌ایم ، ذات و فطرت ما به سمت جمع است و جهان پیرامون ما جهان پراکندگی است این پراکندگی فقط با دور هم بودن و سخن گفتن و هم‌دلی کردن فراهم می شود و حتی اگر نکته‌ای هم با هم داریم چاره ای جز گفتگو نداریم. صمیمیت نکته‌ای است که به شدت به آن احتیاج داریم و نمی‌توانیم ساختاری را نقد کرد و به ساختار جدید فکر کرد و آن را دوست نداشته باشیم ما نیازمند یک فضای صمیمیت انتقادی هستیم، فارغ از همه هیاهوهای که گاهی اوقات منجر به دلگیری و دلشکستگی می‌شود که این امر پسندیده‌ای نیست.

خدا را شاکرم این فرصت پیش آمد در این مراسم که به نیات جمال عزیز برگزار شده است، حضور پیدا کردم. همه ما باید شاکر لحظاتی باشیم که این فرصت‌ها به ما داده شود بار دیگر همدلی و رفاقت را بگوییم. کشور، سینما و صحنه هنر راهی جز همدلی ندارد. هرفردی در هر جایی اگر به این همدلی بیافزاید خدا بیامرزتش. و هرکس در هرجایی بخواهد شکافی ایجاد کند ، یقینا به صحنه فرهنگی خیانت می‌کند. برای جمال عزیز آرزوی سلامتی می‌کنم و از همکارانمون هم هرکسی در بستر بیماری است و به صحنه برگردد. صحنه سینما نیازمند همه است. مراسم بزرگداشت «جمال شورجه» به همت کانون کارگردانان سینمای ایران با همکاری موزه سینمای ایران شامگاه۲۴ دی ماه در سالن سینماتوگراف موزه سینما با حضور جمعی از سینماگران برگزار شد.

اخبار کوتاه

کتاب زندگی هنری داود رشیدی به قلم منصور خلج منتشر می‌شود

منصور خلج از نگارش و تدوین کتاب «نگاهی به زندگی هنری داود رشیدی» خبر داد. منصور خلج نویسنده و پژوهشگر، با اعلام این خبر به هنرآنلاین گفت: کتاب «نگاهی به زندگی هنری داود رشیدی» یکی از مجلدات مجموعه (ماندگاران صحنه) است که در انتشارات نمایش منتشر می‌شود. او که به‌واسطه پیشنهاد خانواده رشیدی به‌ویژه احترام برومند (همسر) این کتاب را نوشته است، افزود: با داود رشیدی ارتباط استاد و شاگردی داشتیم. سال ۵۱ که دانشجو بودم او استاد بازیگری من بود. خلج درباره محتوای کتاب «نگاهی به زندگی هنری داود رشیدی»، اظهارداشت: کتاب با بیوگرافی آغاز می‌شود و فصل‌بندی دارد. کودکی، تحصیل، رفتن به خارج از کشور، بازگشت به ایران، شروع کار در کشور، تدریس در دانشکده هنرهای دراماتیک، تشکیل گروه تئاتر «امروز»، مسئول فیلم و سریال تلویزیون تا انقلاب، دوره سکوت، ورود به سینما، بازی در سریال‌های شاخص و کارگردانی تئاتر، نقد جلال آل‌احمد و رضا براهنی، بازنگری و استنتاج کلی از مجموعه گفت‌وگوهایی که با رسانه‌های مختلف داشته، دیدگاه‌هایش درباره بازیگری و کارگردانی، معرفی نمایشنامه‌نویسان بزرگ در ایران، یادداشت احمدرضا احمدی، داریوش شایگان و جلال ستاری و کارهایی که زمانی مسئول انجمن بازیگران خانه سینما بوده انجام داده از جمله مباحثی است که با جزییات در کتاب به آن‌ها پرداخته شده است. او یکی از اتفاقات شاخص زندگی زنده‌یاد رشیدی را اجرای نمایش «در انتظار گودو» دانست و ادامه‌داد: اجرای این اثر در سال ۴۷ نقطه عطفی در کارنامه کاری این هنرمند فقید و معرفی تئاتر ابزورد و تئاتر روز اروپا محسوب می‌شود. با هنرمندان همچون بهروز وثوقی و مرحوم فردین هم‌بازی بوده و با جریان روشنفکری در سینما و سریال‌های مانند «هزار دستان» درخشیده است.

راهیابی «روز سیب» به جشنواره فیلم برلین

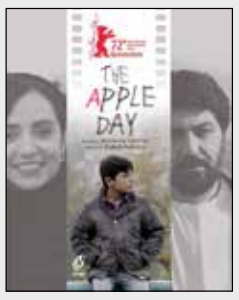

فیلم سینمایی«روز سیب» به کارگردانی محمود غفاری و تهیه‌کنندگی الهه نوبخت، در اولین نمایش جهانی خود به بخش رقابتی« نسل‌ها» در هفتاد و دومین دوره جشنواره بین المللی فیلم برلین راه یافت. به گزارش ایسنا، این فیلم که پروانه ساخت آن، سال گذشته صادر شده است، اخیرا مراحل پس از تولید خود را طی کرده و اولین نمایش آن در جشنواره بین المللی برلین خواهد بود.

عوامل این فیلم عبارتند از: کارگردان: محمود غفاری

تهیه کننده: الهه نوبخت، نویسندگان: محمود غفاری، مهناز جارچی، دستیار کار گردان و برنامه ریز: مهدی پورموسی، مدیر فیلمبرداری:علی احسانی

مدیر تولید: وحید حاجیلویی، صدابردار: حامد حسین‌زاده

تدوین: محمود غفاری، بازیگران:آرین رستگار، ژیلا شاهی، مهدی پورموسی، خداداد بخشی زاده، صداگذار: علیرضا علویان موسیقی: علی منصور، اصلاح رنگ و لابراتوار: سامان مجد وفایی، طراح گرافیک: احسان برآبادی، مشاور رسانه‌ای: سارا شمیرانی، عکاس: مهسا جارچی، مجریان طرح: حسین فتح الهی، علی فتح الهی

پخش بین الملل فیلم«روز سیب» برعهده موسسه تصویرگستر الهه پارسی به مدیریت الهه نوبخت است..

«روز سیب»داستان یک خانواده ایرانی است که با وجود همه ناملایمات، عاشقانه و سرشار از رویا در کنار هم می‌ایستند و همزمان به یکدیگر فضای رشد می‌دهند.

محمد رضا فرزاد با فیلم «معمولا» و آذر سیار سینماگر ایرانی-فنلاندی با «خانه من» محصول فنلاند در بخش Forum Expanded، «تا فردا» ساخته علی عسگری و محصول ایران/فرانسه/قطر در بخش پانوراما و «گوزن» ساخته هادی بابایی فر در بخش فیلم‌های کوتاه نسل آثار سینماگران ایرانی هست که تاکنون به جشنواره فیلم برلین ۲۰۲۲ راه یافته‌اند. همچنین پروژه «کیک محبوب من» از بهتاش صناعی‌ها و مریم مقدم هم به عنوان محصول مشترک ایران و فرانسه در نوزدهمین بازار تولید مشترک جشنواره برلین حضور خواهد داشت. هفتاد و دومین جشنواره فیلم برلین از ۱۰ تا ۲۰ فوریه (۲۱ بهمن تا ۱ اسفند) به صورت حضوری برگزار می‌شود.

جزئیات جدید از مرگ مشکوک یک فیلمبردار

بازپرس‌های پرونده قتل «هالینا هایچینز» فیلمبردار درگذشته اوکراینی، تلفن همراه متعلق به «الک بالدوین» را برای بررسی ضبط کردند. به گزارش ایسنا به نقل از اسکرین، با ادامه بررسی مرگ «هالینا هاچینز» فیلمبردار ۴۲ ساله‌ای که در جریان فیلمبرداری فیلم وسترن «زنگار» با شلیک اسلحه کشته شد، پلیس تلفن همراه متعلق به «الک بالدوین» بازیگر و تهیه‌کننده این فیلم را برای انجام بررسی‌های بیشتر ضبط کرده است. «بالدوین» از زمان وقوع این حادثه مرگبار در صحنه فیلم «زنگار» در تاریخ ۲۱ اکتبر ۲۰۲۱ در حال همکاری با پلیس است، طی این حادثه شلیک گلوله از اسلحه‌ای که در دستان «الک بالدین» بود به کشته شدن «هالینا هایچینز» فیلمبردار و زخمی شدن «جوئل سوزا» کارگردان فیلم منجر شد. «بالدوین» در مصاحبه اخیر خود با شبکه ABC در پاسخ به پرسشی درباره این که آیا شلیک گلوله در فیلمنامه بوده است یا خیر توضیح داد: «اسلحه شلیک نکرد و من ماشه را نکشیدم. نه، هرگز هیچگاه اسلحه به سمت کسی نمی‌گیرم و شلیک نمی‌کنم». وکیل «بالدوین» در گفتگویی با رسانه‌های اعلام کرده پرسش اصلی این است که گلوله‌های واقعی چگونه سر از صحنه فیلمبردای درآورده است. اخیرا «هانا گوتیرز» مسئول اسلحه در پروژه سینمایی «زنگار» گفته واقعا نمی‌داند چگونه از گلوله‌های واقعی در حین ساخت فیلم استفاده شده و او از کمپانی تامین‌کننده مهمات این فیلم شکایت کرده است.

حادثه مرگبار برای «هالینا هاچینز» در حین ساخت فیلم «زنگار»، هالیوود را با شوک بزرگی رو به رو کرد و بسیاری استفاده از اسلحه‌های واقعی در پروژه‌های سینمایی را زیر سوال بردند.

«فیلوفیله» در بازار کتاب

کتاب «فیلوفیله» به نویسندگی و تصویرگری سمانه قاسمی منتشر شد. به گزارش ایسنا، این کتاب شامل داستان بچه فیلی که در روز تولدش اتفاق‌های تازه‌ای برایش می‌افتد، با شمارگان ۲۵۰۰ نسخه در ۳۲ صفحه و با قیمت ۲۰هزار تومان توسط انتشارات کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان منتشر شده است. ناشر در معرفی «فیلوفیله» آورده است: مامان و بابای فیلوفیله برایش تولد می‌گیرند اما کارهایی که خودشان دوست دارند انجام می‌دهند و به فیلوفیله توجهی ندارند؛ فیلوفیله هم موقع بازی یادگاری مادربزرگ را می‌شکند. فیلوفیله به دلیل این اتفاق‌ها خیلی ناراحت است.

اما بعد از تولد، مامان فیل و بابا فیل یاد فیلوفیله می‌افتند و وقتی به اتاقش می‌روند فیلوفیله یادگاری مادربزرگ را درست کرده است. مامان فیل و بابا فیل خوشحال می‌شوند و به فیلوفیله می‌گویند امروز تو واقعا بزرگ شدی. این کتاب از مجموعه کتاب‌های مرغک به دبیری زهره پریرخ و برای گروه سنی نوباوه (بالای ۴ سال) است.